

POOLSE INVASIE IN MAASWINKEL

Marcel Bex, *adj. conservator Maaswinkel, Dijkstraat 22, B-3630 Maasmechelen*

Zoals kleine kinderen uitkijken naar de komst van Sinterklaas, stonden wij van Natuurreservaten afdeling Maasmechelen, te wachten op de komst van de trailer met vier Konikpaarden. Dat was op 16 april van vorig jaar. Er waren twee merries: Kapriola en Panada. Panada had twee zonen: de éénjarige Poldar en de pasgeboren Pandor. Ze voelden zich dadelijk thuis bij ons, want het overvloedige malse gras werd onmiddellijk aangesproken. Ongeveer een week later kwam er nog Nahaj, de leidhengst bij.

De eerste weken verliepen vlot en vanuit de buurt was er ruime belangstelling. Vooral het jonge veulen stal de show, het was ook zo lief! Natuurlijk hebben we toen aan mensen en vooral kinderen moeten uitleggen waarom we liever niet hadden dat de dieren gevoerd werden.

Het terrein is 28 ha groot, waarvan 18 ha worden ingenomen door een oude, vrij ondiepe (max. 4 m in de zomer) grindwinningsplas. De gronden rond de plas werden vroeger deels als hooiland, deels als weiland beheerd. Rond en om de plas staan wilgenbossen, waar de dieren eventueel kunnen schuilen. Soms vinden we het wel zielig om hen in weer en wind te zien staan. Toch is deze behandeling voor hen een garantie voor een lang en gelukkig leven.

Aanvankelijk verliep alles vlot. Weldra doken de eerste problemen op. Eerst met de paarden zelf. Poldar, de éénjarige hengst, werd door de leidhengst Nahaj afgezonderd van de groep. Hij werd door hem voortdurend gebeten en gestampt en liep rond met bijtwonden. Nahaj joeg hem zelfs enkele malen buiten de omheining. Met boterhammen lokten wij hem terug binnen, maar 's anderendaags was het weer hetzelfde liedje. Nahaj duldde zijn aanwezigheid niet. Toen heeft Herman Limpens, de verantwoordelijke voor het dagelijks beheer namens de Stichting Ark, Poldar naar Fred Vogelzangs hengstenland op de Vijfhoek bij Amsterdam laten verhuizen. Er waren dus nog vier koniks in Maaswinkel. *Figuur 1* geeft er een beeld van.

Naast de paardenperikelen waren er ook

andere problemen. Een loslopende hond van een wandelaar werd door de leidhengst duidelijk gemaakt dat dit niet hoorde en kreeg een flinke trap. Een opengereten buik en een boze hondenliefhebber waren het gevolg. Nahaj heeft echter gedaan wat van hem verwacht werd: de kudde beschermen. Hij ziet immers in elke hond, hoe klein het keffertje ook mag zijn, een mogelijke wolf.

Sommige mensen zijn niet zo gelukkig met de komst van de paarden. Verschillende keren werden er draden van de omheining doorgesneden, zodat één keer het veulen kon ontsnappen. We hebben ook al door dat informatieborden in het vervolg zwaar moeten verankerd worden. Ervaring is de beste leerschool! Van in het begin hebben we een beurtrol opgesteld. Bijna dagelijks gaat iemand van Natuurreservaten afdeling Maasmechelen een kijkje nemen bij de paarden om te zien of alles in orde is.

De dieren zien er kernegezond uit. Enkel Kapriola heeft wat last van zomereceem, vooral te zien aan de kort afgeschuurde manen. De beide merries begonnen er verdacht dik uit te zien en wij verwachtten ons aan een blijde gebeurtenis. Midden april was het zover. Panada en Kapriola kregen beide een flinke zoon. De zoon van Panada hebben we Panache gedoopt en die van Kapriola noemen we Kapital. We vinden het wel spijtig dat het hengsten zijn, want dat zal waarschijnlijk weer voor problemen zorgen. Maar misschien is Nahaj wel toleranter als het om zijn eigen zoons gaat? Op dit ogenblik wordt Pan-

FIGUUR 1
De vier Koniks in Maaswinkel.

dor, de éénjarige hengst, door Nahaj aangevallen, gebeten en gestampt en buiten de omheining gejaagd. We zullen dus weer, net als vorig jaar, een nieuwe thuis voor hem moeten vinden.